

P-1068/27
16.08.2024

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
BROJ: 09 0 U 039898 21 U
Sarajevo, 13.08.2024. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Vesna Merdanović, u upravnom sporu tužitelja Udruženje za borbu protiv korupcije „Transparency International u Bosni i Hercegovini“, ulica Gajeva broj 2., Banja Luka, protiv tužene Javno preduzeće „BH Pošta“ d.o.o. Sarajevo, radi poništenja rješenja broj : 01-45-5-9443-2/21 -SL od 23.09.2021. godine, dana 13.08.2024. godine, donio je :

P R E S U D A

Tužba se uvažava, osporeno rješenje se poništava i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog broj :01-45-5-9443-2/21 -SL od 23.09.2021. godine, usvojen je prigovor tužitelja, te se u istom navodi da se nakon zaprimljenog prigovora zbog ćutanja administracije odobrava u cijelosti zahtjev stranke za ostvarivanje prava na pristup informacijama, te se navodi da se dostavljaju tražene informacije.

Tužbom od 15.10.2021.godine tužitelj je pokrenuo upravni spor osporavajući rješenje tuženog broj :01-45-5-9443-2/21 -SL od 23.09.2021. godine. U obrazloženju tužbe se navodi da je tužitelj shodno zakonu se obratio tuženom tražeći određene informacije pod kontrolom tuženog, a tražene su informacije koje se odnose na sastav upravljačkih organa sa iznosima plata i naknada za članove istih, broj zaposlenih, finansijske i revizorske izvještaje. Kako službenik zadužen za informisanje nije odgovarao u zakonom predviđenom roku, tražilac informacija, odnosno u ovom slučaju tužilac, se obratio drugostepenom organu sa žalbom zbog „ćutanja administracije“. Rješavajući po zahtjevu i žalbi, drugostepeni organ je donio Rješenje broj 01-45-5-9443-2/21-SL od 23.09.2021. godine, koje tužilac i pobija ovom tužbom, a kojim je djelimično odbijen slobodan pristup traženi informacijama. Dokaz: - Ovjere a kopija pobijanog Rješenja broj 01-45-5-9443-2/21-SL od 23.09.2021. godine. Iako je u dispozitivu Rješenja navedeno da se usvaja prigovor (odnosno žalba zbog „ćutanja uprave“) nije dostavljena cjelovita informacija, odnosno nije dostavljen dio tražene informacije koji se odnosi na iznos plate generalnog direktora javnog preduzeća i iznose naknada članovima Nadzornog odbora ovog javnog preduzeća. Umjesto konkretne informacije koja je tražena, odgovoreno je samo da su iznos plate direk ora i iznos naknada članovima Nadzornog odbora utvrđeni u skladu sa Zakonom o platama i drugim materijalnim pravima članova organa upravljanja institucija FBiH i javnih preduzeća u većinskom vlasništvu Federacije BiH. Tužilac podsjeća da kada se odbije pristup traženoj cijeloj informaciji ili dijelu tražene informacije mora se navesti zakonski osnov u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama, kako je to određeno u članu 14. stav (3): „Ako nadležni javni organ odbije pristup informaciji u cijelosti ili djelimično podnosilac zahtjeva se obavještava rješenjem koje sadrži zakonski osnov izuzeća informacije u smislu ovog zakona, uključujući sva materijalna pitanja važna za donošenje rješenja uzimajući u obzir faktor javnog interesa.“ Dakle, tuženi je odbio dostaviti cjelovitu informaciju bez ikakvog pravnog obrazloženja. Tražilac informacija, u ovom slučaju tužilac, nema nikakve koristi od upućivanja na Zakon o platama i drugim materijalnim pravima članova organa upravljanja institucija FBiH i javnih preduzeća u većinskom vlasništvu Federacije BiH jer to nije tražena informacija i iz ovoga se ne može vidjeti konačan iznos plate odnosno naknada koji su traženi. Cilj Zakona o slobodi pristupa informacijama je da se utvrdi da informacije pod kontrolom javnog organa predstavljaju značajno javno dobro i da javni pristup informacijama potiče veću transparentnost i odgovornost javnih organa, što je neophodno za demokratski proces i da se utvrdi da

svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri u skladu sa javnim interesom te da javni organi imaju odgovarajuću obavezu da saopšte te informacije. Odredbe ovog zakona tumače se tako da se u najvećoj mjeri i bez odlaganja olakša i potakne saopštavanje informacija pod kontrolom javnog organa uz najnižu prihvatljivu cijenu, u smislu člana 2. Član 4. koji određuje da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopšti te da pravo pristupa informacijama može biti o ograničeno samo na način i pod uslovima utvrđenim ovim zakonom. Takođe, bitno je istaći da se iznosi plata i naknada za zaposlene u javnim organima ne mogu uskraćivati od saopštavanja, jer su to javne informacije koje predstavljaju značajno javno dobro od vrijednosti, budući da se isplaćuju iz javnih sredstava u ime svih građana, u ovom slučaju za upravu javnog organa. Ovakav stav je zauzet u brojnoj sudskoj praksi u Bosni i Hercegovini a tužilac podsjeća da je Kantonalni sud u Sarajevu Presudom broj 09 0 U 029366 17 U od 12.11.2020. godine zauzeo stav da javnost ima pravo pristupa informacijama u vidu spiskova i plata svih zaposlenih, dakle ne samo direktora i upravljačkih organa. Zbog svega navedenog, tužilac ukazuje da je tuženi postupio suprotno odredbama Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH te predlaže da Kantonalni sud u Sarajevu postupajući po ovoj tužbi, istu usvoji, poništi pobijano Rješenje tuženog javnog preduzeća „BH Pošta” d.o.o. Sarajevo broj 01-45-5-9443-2/21-SL od 23.09.2021. godine, i naloži da se tužiocu omogući slobodan pristup traženim informacijama u cijelosti. Istovremeno tužilac predlaže da Sud obaveže tuženog da snosi troškove upravnog spora troškove takse na tužbu i na presudu, a u smislu člana 55. Zakona o upravnim sporovima FBiH.

U odgovoru na tužbu tuženi navodi da tužbu u cijelosti osporava, a u obrazloženju se navodi da je tužitelj uputio Žalbu broj: 02-122 JP 103-2 od 14.09.2021. godine, zaprimljen dana 15.09.2021 godine pod brojem: 01-45-5-9443121, radi ne postupanja Tuženog po prvobitnom Zahtjevu za pristup informacijama, kojim je traženo: Sastav upravljačkih organa: Direktor (ime i prezime, iznos Osnovne plate), Članovi Nadzornog odbora (ime i prezime, iznos naknade), Broj zaposlenih u preduzeću po bilo kojem osnovu, Finansijski izvještaji (bilans stanja i bilans uspjeha sa pripadajućim aneksima) za 2020. god., Izvještaji eksterne revizije za 2020. godinu. Rješavajući po žalbi a u vezi sa Zahtjevom za pristup informacijama, Tuženi je donio Rješenje po žalbi, broj: 01-45-5-9443-2/21-SL od 23.09.2021 -godine kojim se žalba usvaja i dostavlja tražena informacija. Tražena informacija je dostavljena u dispozitivu pobijanog Rješenja i ista glasi kako slijedi: Generalni direktor „BH POŠTA“ d.o.o. Sarajevo je mr.sci. Mirsad Mujić. Iznos osnovne plate Generalnog direktora utvrđena je u skladu sa Zakonom o plaćama i drugim materijalnim pravima članova organa upravljanja Institucija FBiH i javnih preduzeća u većinskom vlasništvu Federacije BiH” (“Službene novine Federacije BiH” 12/09). Članovi Nadzornog odbora „BH POŠTA” d. o.o. Sarajevo su: Denis Zahirović - predsjednik, Amir Karić - član, Muvedet Šišić -član Zijo Brzina - član, Amira Suljević - član, Nurđin Sadiković- član i Žarko Pušić - član.Iznos naknade članovima Nadzornog odbora utvrđena je u skladu sa ”Zakonom o plaćama i drugim materijalnim pravima članova organa upravljanja Institucija FBiH i javnih preduzeća u većinskom vlasništvu Federacije BiH” (“Službene novine Federacije BiH” 12/09). Broj zaposlenih radnika u ”JP BH POŠTA” d.o.o. Sarajevo na dan 23.09.2021. godine je: 2.421 radnika. Finansijski izvještaj za 2020. godinu (Bilans stanja i Bilans uspjeha sa pripadajućim aneksima) dostavlja se u prilogu ovog Rješenja.Izvještaj eksterne revizije za 2020. godinu, dostavlja se u prilogu ovog Rješenja.Tužitelj nezadovoljan informacijama koje su mu date u pobijanom Rješenju, kao i informacijama datim u prilogu pobijanog Rješenja (Finansijski izvještaj za 2020. godinu (Bilans stanja i Bilans uspjeha sa pripadajućim aneksima) i Izvještaj eksterne revizije za 2020. godinu), a u dijelu koji se odnosi na informaciju o iznosu plate generalnog direktora i iznosu naknade za članove Nadzornog odbora, podnio je Tužbu sa prijedlogom da se pobijano Rješenje poništi i omogući Tužitelju pristup traženim informacijama. Analizirajući navode iz Tužbe, Tuženi konstatuje da su navodi iz tužbe neosnovani, jer su sve tražene informacije dostavljene Tuženom odnosno omogućen mu je pristup svim traženim informacijama na način kako je gore navedeno, tj. kako je navedeno u dispozitivu pobijanog Rješenja. Naime, Tuženi je u vezi sa informacijama vezanim za Platu generalnog direktora i naknadu članova Nadzornog odbora naveo da se ista isplaćuje u skladu sa 'Zakonom o plaćama i drugim materijalnim pravima članova organa upravljanja Institucija FBiH i javnih

preduzeća u većinskom vlasništvu Federacije BiH" ('Službene novine Federacije BiH" 12/09). Upućivanje na konkretan zakonski propis kojim je regulisano pitanje vezano za traženu informaciju Tuženi je istu učinio dostupnom, te je Tužitelji uz ulaganje minimalnog truda (bez ulaganja puno vremena i ljudskog rada), mogao imati saznanja o traženoj informaciji odnosno utvrditi iznose plate generalnog direktora i naknade članova Nadzornog odbora. S tim u vezi, članom 8. "Zakona o plaćama i drugim materijalnim pravima članova organa upravljanja Institucija FBiH i javnih preduzeća u većinskom vlasništvu Federacije BiH" propisano je da „Mjesečna neto plaća za članove uprave preduzeća koju čini direktor ili direktor i jedan ili više izvršnih direktora preduzeća može biti utvrđena najviše u iznosu do pet prosječnih mjesečnih neto plaća isplaćenih u Federaciji u prethodna tri mjeseca prema posljednjem objavljenom podatku Federalnog zavoda za statistiku. Mjesečna plaća članova uprave reguliše se ugovorom koji se zaključuje na period imenovanja uz pisanu saglasnost federalnog ministra resornog ministarstva koje vrši ovlaštenja Federacije u preduzećima sa učešćem državnog kapitala." Članom 9- istog Zakona propisano je: „Mjesečna naknada za rad predsjednika nadzornog odbora može biti utvrđena najviše do dvije prosječne neto plaće isplaćene u Federaciji u prethodna tri mjeseca prema posljednjem objavljenom podatku Federalnog zavoda za statistiku. Za članove nadzornog odbora mjesečna naknada iznosi 80% od iznosa mjesečne naknade za predsjednika nadzornog odbora. Mjesečna naknada za rad predsjednika i članova nadzornog odbora reguliše se ugovorom koji se zaključuje na period imenovanja uz pisanu saglasnost federalnog ministra resornog ministarstva koje vrši ovlaštenja Federacije u preduzećima sa učešćem državnog kapitala. Takođe, ovako Zakonom utvrđeni iznosi plate generalnog direktora i ostalih članova Uprave Društva kao i naknade članova Nadzornog odbora u "JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo, navedeni su u ugovorima kojima se reguliše položaj, ovlaštenja, odgovornosti i prava, a na koje je resorno Ministarstvo dalo saglasnost. Prema zadnjem podatku Federalnog Zavoda za statistiku a čiji dodaci su javni i dostupni te kao takvi objavljeni u „Službenim novinama Federacije BiH" br.84/21 dana 20.10.2021.godine — „Saopćenje o prosječnoj isplaćenoj mjesečnoj neto plaći zaposlenih u Federaciji Bosne i Hercegovine za avgust 2021 .godine", i ista iznosi: za avgust 2021. neto 1.000,00 KM, a za tromjesečni period juni 2021 -avgust 2021 iznosi 998 KM. Smatramo da smo upućujući na relevantan zakonski propis u kojem se utvrđuje iznos plaća i naknada traženu informaciju učinili Tužitelju dostupnom te iz navedenog razloga tužbu smatramo neosnovanom. U pogledu navoda Tužitelja koji se u tužbi poziva na stav zauzet u sudskoj praksi u Bosni i Hercegovini, i to na Presudu Kantonalnog suda u Sarajevu u predmetu broj: 09 0 U 029366 17 U od 12.11.2020.godine, i to kako Tužitelj navodi da je po navedenoj Presudi „zauzet stav da javnost ima pravo pristupa informacijama u vidu spiskova i plata svih zaposlenih" smatramo da navedeno nije tačno i s toga nije relevantno pozivanje na navedenu Presudu. Naime, citirana Presuda donijeta je u korist Tužitelja (Transparencv int.) iz razloga ne postupanja Tuženo organa u Presudi- Agencija za bankarstvo u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku citirano: „što prije donošenja osporenih akata Tuženi organ nije utvrdio pravo stanje stvari u smislu odredaba člana 7. ,8. i 133. Zakona o upravnom postupku, odnosno nije utvrdio sve činjenice i okolnosti koje su značajne za ove upravne stvari i nije stranci omogućio da ostvari i zaštititi svoja prava i pravne interese, a da bi mogao na utvrđeno činjenično stanje pravilno primjeniti materijalno pravo". Nadalje, uvidom u obrazloženje pozivajuće Presude evidentno je da je u toj pravnoj stvari riječ o primjeni člana 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama u smislu da Tuženi organ pozivajući se na test opravdanosti javnog interesa citirano iz Presude: „ne navodi okolnosti na osnovu kojih bi se bez svake razumne sumnje utvrdilo da je saopštenje tražene informacije, bez obzira na izuzetak utvrđen u članu 7. Zakona, (opravdano javnim interesom) nisu dati nikakvi razlozi," Dakle, evidentno je da je ovdje riječ o pogrešnoj primjeni člana 9. Zakona o slobodi pristupa informacijama, odnosno ne potpunoj primjeni, gdje se prilikom primjene člana 9.Zakona, tj. provođenja testa opravdanosti javnog interesa. citirano iz Presude: „mora uzeti u obzir ne samo svaka šteta treće strane ili javnog organa koja bi objavljivanjem nastala, već i svaka korist koja bi se od objavljivanja mogla postići... ". Na osnovu navedenog smatramo da pozivanje na Presudu u konkretnom slučaju ne može biti od odlučujućeg u ovoj pravnoj stvari, jer nisu tačni navodi Tužitelja u pogledu zauzimanja stava u Presudi kako je navedeno u tužbi, nego o povredi odredbi Zakona o upravnom postupku tj. nedovoljno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, što je dovelo do pogrešne primjene materijalnog prava odnosno ne provođenja testa opravdanosti javnog interesa na način

predviđen Zakonom o slobodi pristupa informacijama utvrđivanja svi koristi ali utvrđivanja štete koje mogu nastati dostavljanjem tražene informacije, iako su evidentno u pitanju iste odnosno slične informacije koje su predmet zahtjeva za pristup shodno Zakonu o slobodi pristupa informacijama. Takođe u svom odgovoru skrećemo pažnju na relevantne zakonske propise koji regulišu predmetno pitanje. Tako je članom 79. stav (4) Zakona o radu propisano: „Pojedinačne isplate plaće nisu javne.” Članom 27. stav (3) „Zakona o plaćama i naknadama u tijelima vlasti Federacije BiH” propisano je: „Podaci o plaćama državnih službenika i namještenika su javni.“ Članom 1. istog Zakona propisano je na koga se Zakon odnosi, odnosno primjenjuje: (Ovim zakonom uređuju se plaće i naknade izabраних dužnosnika, nosioca izvršnih funkcija i savjetnika u organima zakonodavne i organima izvršne vlasti u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija): državnih službenika i namještenika u organima državne službe Federacije (u daljnjem tekstu: organ državne službe), pravobranioca, službenika sudske policije i zatvorskih policajaca-stražara u kazneno popravnim zavodima Federacije” Odredba koja je propisana u članu 27 -stav (3) ”Zakona o plaćama i naknadama u tijelima vlasti Federacije BiH” nije propisana u „Zakonu o plaćama i drugim materijalnim pravima članova organa upravljanja Institucija FBiH i javnih preduzeća u većinskom vlasništvu Federacije BiH”, a koji je relevantan propis primjeni isplate plate i naknada u javnom preduzeću, tj. kod Tuženog, a koji je Tuženi javno preduzeće koje se finansira iz vlastitih sredstava i nije na budžetu Federacije BiH iako je u vlasništvu Vlade Federacije BiH. Cijeneći sve naprijed navedene činjenice predlaže se sudu da tužbu odbija se kao neosnovanu. U pogledu troškova postupka predlaže se da sud odbije Tužitelja sa zahtjevom za naknadu troškova.

Zakonitost osporenih upravnih akta sud je ispitao u granicama zahtjeva iz tužbe u smislu člana 34. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj : 9/05) i odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da se usvaja prigovor stranke Transparency International BiH, adresa Mula Mustafe Bašeskije 9/11 71000 Sarajevo, zastupane po Izvršnom direktoru Ivani Korajlić, te se odobrava u cijelosti zahtjev stranke za ostvarivanje prava na pristup Informacijama. U pogledu Zahtjeva z pristup informacijama kojim je traženo: 1. Sastav upravljačkih organa: 1.1. Direktor (ime i prezime, iznos osnovne plate), 1.2. Članovi Nadzornog odbora (ime i prezime, iznos naknade), 2. Broj zaposlenih u preduzeću po bilo kojem osnovu, 3. Finansijski izvještaji (bilans stanja i bilans uspjeha sa pripadajućim aneksima) za 2020. god. 4. Izvještaji eksterne revizije za 2020. godinu dostavlja se informacij a kako slijedi: Generalni direktor "JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo je mr.sci. Mirsad Mujić. Iznos osnovne plate Generalnog direktora utvrđena je u skladu sa „Zakonom o plaćama i drugim materijalnim pravima članova organa upravljanja Institucija FBiH i javnih preduzeća u većinskom vlasništvu Federacije BiH" ("Službene novine Federacije BiH" 12/09) 1.2. članovi Nadzornog odbora "JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo su: Denis Zahirović - predsjednik, Amir Karić - član, Muvedet Šišić - član, Zijo Brzina - član, Amira Suljević - Nurdin Sadiković - član i Žarko Pušić - član. Iznos naknade članovima Nadzornog odbora utvrđena je u skladu sa "Zakonom o plaćama i drugim materijalnim pravima članova organa upravljanja Institucija FBiH i javnih preduzeća u većinskom vlasništvu Federacije BiH" ("Službene novine Federacije BiH" 12/09), Broj zaposlenih radnika u "JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo na dan 23.09.2021. godine je: 2.421 radnika. Finansijski izvještaj za 2020. godinu (Bilans stanja i Bilans uspjeha sa pripadajućim aneksima) dostavlja se u prilogu ovog Rješenja. Izvještaj eksterne revizije za 2020. godinu, dostavlja se u prilogu ovog Rješenja. U obrazloženju osporenog rješenja, navodi se da je zainteresovana strana Transparency International BiH obratila se Zahtjevom za pristup informacijama, broj: 02-122 JP 103 od 23 06.2021. godine, a koji se odnosi na informacije o poslovanju javnih preduzeća, te shodno tome tražili sljedeće informacije: Sastav upravljačkih organa Direktor (ime i prezime, iznos osnovne plate); Članovi Nadzornog odbora (ime j prezime, iznos naknade) ; Broj zaposlenih u preduzeću po bilo kojem osnovu; Finansijski izvještaji (bilans stanja i bilans uspjeha sa pripadajućim aneksima) za 2020. godinu; Izvještaji eksterne revizije za 2020. godinu. U vezi sa navedenim Zahtjevom, Transparency International BiH je dana 30.07.2021. godine uložio Urgenciju, broj: 02-122 JP 103-1, ponovno zahtjevajući pristup traženim traženim informacijama odnosno

postupanje po Zahtjevu od 23.06.2021. godine. Dana 14.09.2021 godine Transparency International BiH je uložio Prigovor koji smatra "Žalbom zbog ćutanja uprave", broj: 02-122 JP 103-2, zaprimljen na protokol BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo dana 15.09.2021. godine pod brojem: 01-45-5-9443121, zahtjevajući od rukovodioca organa kao drugostepenog organa rješavanje Zahtjeva. U postupku rješavanja po Prigovoru utvrđeno je da je Prigovor izjavljen od ovlaštene osobe, blagovremen i dopušten u smislu odredba Zakona o upravnom postupku, Zakonom o slobodi pristupa informacijama u FBiH i Vodičem za pristup informacijama u "JP BH POŠTA" d.o.o. Sarajevo. U daljem postupku razmatranja Prigovora utvrđeno je da je Prigovor osnovan te je ovim Rješenjem odobren pristup traženim informacijama stranci u cijelosti kako je dato u dispozitivu. Cijeneći navedeno donijeto je Rješenje kao u dispozitivu.

Sud cijeni da osporeno rješenje tuženog nije doneseno na pravilan i zakonit način.

Odredbom člana 206. Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj: 2/98 i 48/99), kojom je propisano da rješenje doneseno u upravnom postupku mora sadržavati dispozitiv kojim se određenoj osobi na jasan i određen način priznaje neko pravo ili nalaže izvršenje neke obaveze ili se pak utvrđuje prestanak određenog prava. Dispozitiv je najvažniji njegov dio jer sadrži odluku kako je riješeno (odlučeno) u nekoj upravnoj stvari koja je predmet upravnog postupka. U slučaju neslaganja između dispozitiva i obrazloženja drugostupanjskog rješenja donesenog po žalbi, tuženi je dužan u ponovnom postupku postupiti po dispozitivu u dijelu obrazloženja koji je u skladu sa dispozitivom. Dispozitiv rješenja nije jasan ako se njegov sadržaj može ustanoviti samo na posredan način.

Odredbom člana 207. stav 2. Zakona o upravnom postupku FBiH („Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine“, broj 2/98 i 48/99) propisano je pored ostalog da u ostalim stvarima obrazloženje rješenja sadrži kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji se obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu i pravne propise na temelju kojih je riješena upravna stvar. U obrazloženju rješenja moraju se navesti propisi i razlozi koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rješenje kakvo je dato u dispozitivu kao i izvedeni dokazi. Obrazloženje rješenja u upravnom postupku se sastoji iz činjeničnog i pravnog dijela, koji čine cjelinu. Prema naravi upravne stvari oni se iznose odvojeno ili se međusobno isprepliću. U činjeničnom dijelu se navode podaci o relevantnim činjenicama koje je organ utvrdio u postupku, a u pravnom dijelu navode se odredbe materijalnog propisa na temelju kojih je riješena upravna stvar i odgovarajuća interpretacija tih propisa u primjeni na utvrđeno činjenično stanje. U svakom slučaju ti dijelovi obrazloženja moraju biti potpuni, jasni i određeni i uvijek u korelaciji s dispozitivom rješenja.

U konkretnoj upravnoj stvari tuženi organ se u obrazloženju osporenog rješenja nije pozvao ni na šta osim što je pobrojao tok postupka i naveo da je prigovor osnovan, te da je predmetnim rješenjem dozvoljen pristup traženim informacijama na način kao u dispozitivu. Uvidom u dispozitiv rješenja tuženog, a u vezi tužbenih navoda tužitelja koji se odnose da tuženi nije dostavio sve tražene informacije prije svega iznose osnovne plate, iznose naknada i dr. utvrđeno je da te informacije nisu date i da su navedene odredbe zakona shodno kojim se iste utvrđuju. Međutim o navedenom u obrazloženju rješenja nema ni riječi, kao ni razloga zbog čega se traženi podaci u rješenju nisu dostavili, a da li su u skladu sa navedenim zakonskim odredbama na koje dispozitiv rješenja ukazuje, iz obrazloženja nije utvrđeno, kao ni razlozi za eventualno odbijanje dostave podataka za koje tužba tvrdi da tužitelju nisu dostavljeni, a koji u dispozitivu rješenja nisu navedeni. Takođe u vezi informacija koje su navedene u predmetnom dispozitivu u obrazloženju rješenja nema nikakvog obrazloženja u smislu gore navedenih zakonskih odredbi.

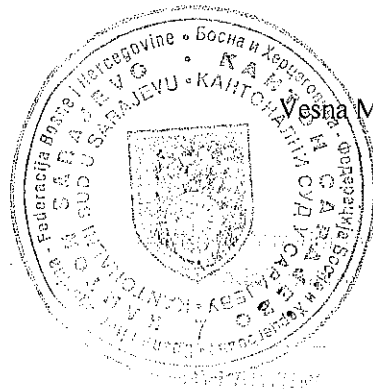
Stoga sud cijeni, da je osporeno rješenje donijeto protivno odredbi člana 207 Zakona o upravnom postupku, odnosno obrazloženje rješenja nije u skladu sa navedenom zakonskom odredbom, a time ni u skladu sa članom 206 navedenog zakona.

Odlučujući o tužbi tužitelja sud napominje član 27 stav 3 Zakona o upravnim sporovima FBiH prema kome je tuženi bio u obavezi uz odgovor na tužbu dostaviti ovom sudu sve spise koji se odnose na predmet, a prema kojoj odredbi tuženi nije postupio, jer je utvrđeno da predmetnom rješenju tuženog od 23.09.2021. godine nedostaju prilozi koji se navode pod tačkom 3 i tačkom 4 dispozitiva pobijanog rješenja i kao takvi čine sastavni dio istog, što je razlog da sud pobijano rješenje i nije mogao ispitati, jer sastavni dio istog, navedeni prilozi rješenju ovom sudu nisu dostavljeni. Sud ističe i da u smislu člana 33. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine F BiH“ broj: 9/05), sud rješava spor po pravilu na podlozi činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku, pa imajući u vidu dostavljene podatke spisa predmeta, iz kojih proizilazi da tuženi organ nije priložio, te dostavio sve upravne spise predmeta tj. predmetne priloge, koji se odnose na rješenje, ovaj sud je u smislu ove i odredbe člana 34. istog Zakona, utvrdio da je tuženi počinio navedene odredbe zakona, koje postupanje tuženog je, kao i prethodne povrede zakona koje se odnose na obrazloženje rješenja tuženog spriječilo sud da ispita pravilnosti rješenja tuženog.

Iz iznijetih razloga odlučeno je kao u izreci presude primjenom odredbe člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 28. stav 4. Zakona,

U ponovnom postupku tuženi će postupiti u skladu sa iznesenim u presudi i na osnovu rezultata cjelokupnog postupka uz pravilnu primjenu materijalnog prava, uz pravilno i zakonito obrazloženje rješenja, vodeći računa o pravilima upravnog postupka, posebno o odredbama člana 207. Zakona o upravnom postupku, odlučiti o zahtjevu tužitelja i donijeti pravilnu i zakonitu odluku za koju će dati valjane razloge uz primjenu odgovarajućih odredaba materijalnog prava, a vodeći pri tome računa i o navodima koje je tužitelj istakao u tužbi i žalbi, kao i otkloniti navedene bitne povrede iz člana 206 i 207. Zakona o upravnom postupku FBiH.

POUKA: Protiv ove presude žalba se ne može izjaviti.

SUDIJA
Vesna Merdanović

.....
.....
.....
JSA